

CFD EXPERTS

Simulate the Future

WWW.CFDEXPERTS.NET

مجموعه مقاله‌های آموزشی

شماره ۵

شبکه محاسباتی

Computational Grid

نویسنده

جواد سپاهی یونسی

تمام حقوق برای سایت WWW.CFDEXPERTS.NET محفوظ است.

چکیده

یکی از مراحل اصلی در شبیه‌سازی جریان به کمک CFD، تولید شبکه در دامنه محاسباتی است. کیفیت شبکه تاثیر بسیار زیادی در دقت و پایداری حل دارد. بنابراین لازم است با صرف وقت و حوصله کافی و با توجه به ماهیت مسئله، شبکه مناسبی تولید شود وگرنه در حین حل ممکن است با انواع و اقسام خطاهای نرم‌افزاری یا کدنویسی مواجه شوید و یا دقت نتایج مناسب نباشد. انواع شبکه و خواص هرکدام، روش‌های تولید شبکه، شکل سلول‌ها، مش لایه مرزی، معیارهای بررسی کیفیت شبکه و ویژگی‌های یک شبکه خوب از نکاتی است که در این مقاله بررسی خواهند شد.

واژه‌های کلیدی

دینامیک سیالات محاسباتی یا CFD، شبکه محاسباتی، شبکه باسازمان، شبکه بی‌سازمان، شبکه غیریکنواخت، روش جبری، معیارهای Smoothness، Aspect Ratio و Skewness

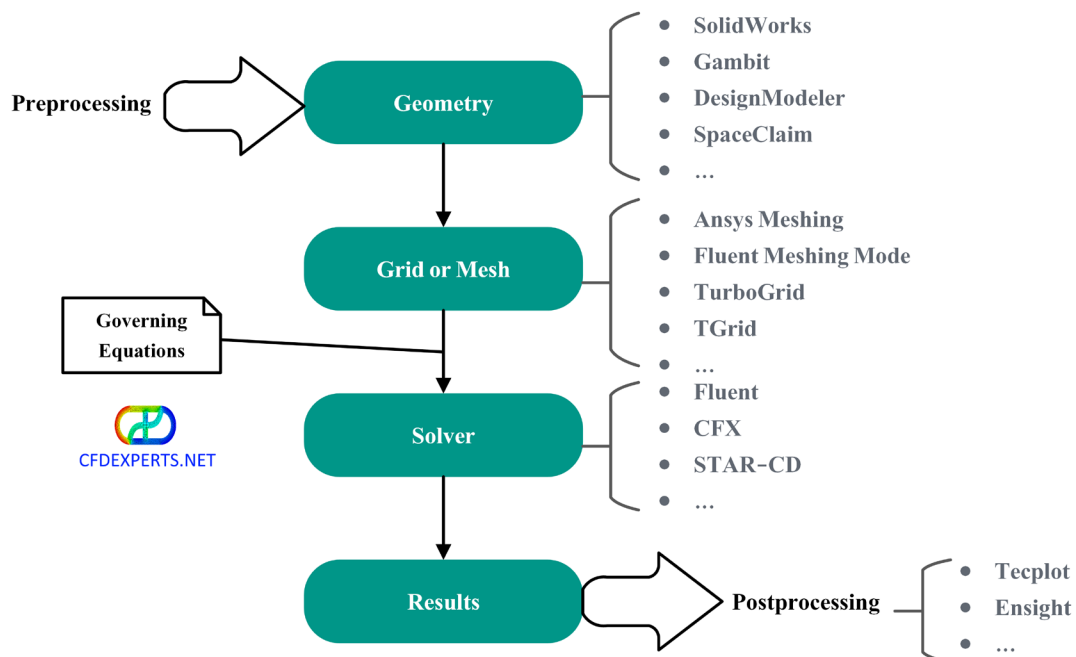
صفحه

فهرست مطالب

۵	شبکه محاسباتی	۵
۶	۱.۵ انواع شبکه محاسباتی	۶
۶	۱.۱.۵ مش باسازمان (Structured) و مش بی سازمان (Unstructured)	۶
۱۰	۲.۱.۵ مش کارتزین (Cartesian) و مش منطبق بر جسم (Body-fitted)	۱۰
۱۳	۳.۱.۵ مش یکنواخت (Uniform) و مش غیریکنواخت (Non-uniform)	۱۳
۱۶	۲.۵ دسته بندی مش بر اساس شکل سلول ها/المان ها	۱۶
۱۷	۳.۵ روش های تولید شبکه	۱۷
۱۸	۴.۵ مراحل تولید شبکه	۱۸
۱۸	۵.۵ معیارهای بررسی کیفیت مش	۱۸
۱۸	۱.۵.۵ معیار Smoothness	۱۸
۱۹	۲.۵.۵ معیار ضریب منطری (Aspect Ratio)	۱۹
۲۰	۳.۵.۵ معیار Skewness	۲۰
۲۱	۶.۵ اداپشن شبکه (Grid Adaption)	۲۱
۲۲	۷.۵ ویژگی های یک شبکه با کیفیت	۲۲
۲۴	۸.۵ جمع بندی و نتیجه گیری	۲۴
۲۵	منابع و مراجع	۲۵

۵ شبکه محاسباتی

درباره مراحل شبیه‌سازی جریان سیال با استفاده از CFD در این [مقاله](#) صحبت شده است. همان‌طور که در شکل زیر نشان داده شده است، یکی از این مراحل تولید شبکه (Grid Generation) است. هدف این مرحله تبدیل فضای فیزیکی واقعی که یک فضای پیوسته است به یک میدان حل گسسته است تا بعداً معادلات حاکم در آن میدان حل شوند. بنابراین خروجی این مرحله مختصات نقاط شبکه است. این مختصات بعداً در گسسته‌سازی معادلات حاکم استفاده خواهند شد.

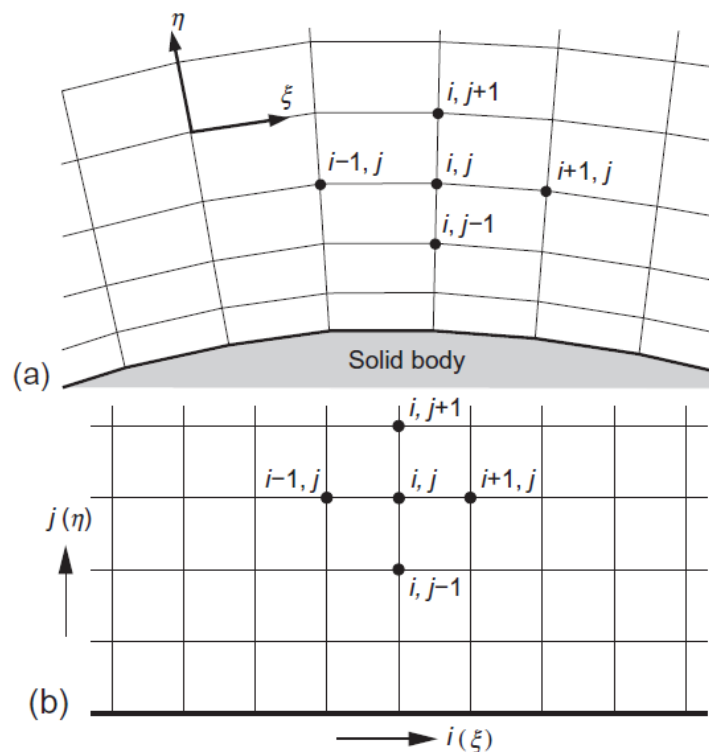
مراحل شبیه‌سازی جریان به کمک CFD به همراه نرم‌افزارهای قابل استفاده در هر مرحله

۱.۵ انواع شبکه محاسباتی

شبکه یا مش (Mesh) را از جنبه‌های مختلفی می‌توان دسته‌بندی کرد. در این قسمت به منظور آشنایی شما با شبکه محاسباتی، دسته‌بندی‌ها و انواع مختلف شبکه محاسباتی مختصراً بیان می‌شود.

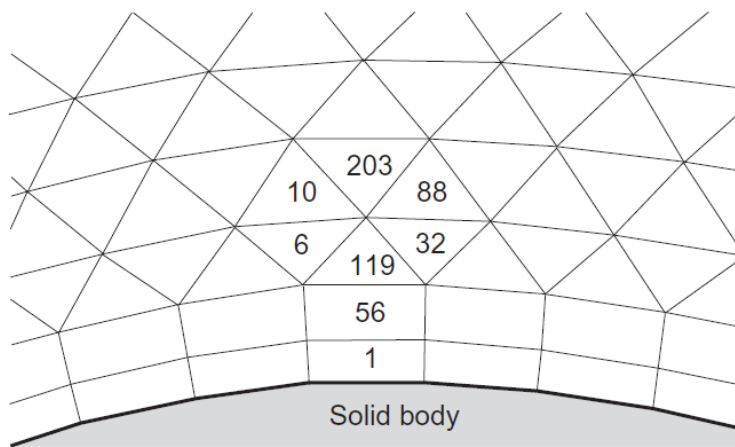
۱.۱.۵ مش با سازمان (Structured) و مش بی‌سازمان (Unstructured)

در یک نگاه کلی مش را می‌توان به مش با سازمان و مش بی‌سازمان تقسیم کرد. همان‌طور که در شکل زیر نشان داده شده است، در مش با سازمان هر نقطه از شبکه که اصطلاحاً Node یا Vertex نامیده می‌شود، به صورت یکتا توسط اندیس‌های i, j و k و مختصات کارتیزین $x_{i,j,k}$ ، $y_{i,j,k}$ و $z_{i,j,k}$ مشخص می‌شود [۱]. در حقیقت در این شبکه حساب و کتاب نقاط شبکه مشخص و منظم است. در این شبکه در حالت دوبعدی سلول‌ها چهارضلعی (Quadrilateral) و در حالت سه‌بعدی شش‌وجهی (Hexahedron) هستند.

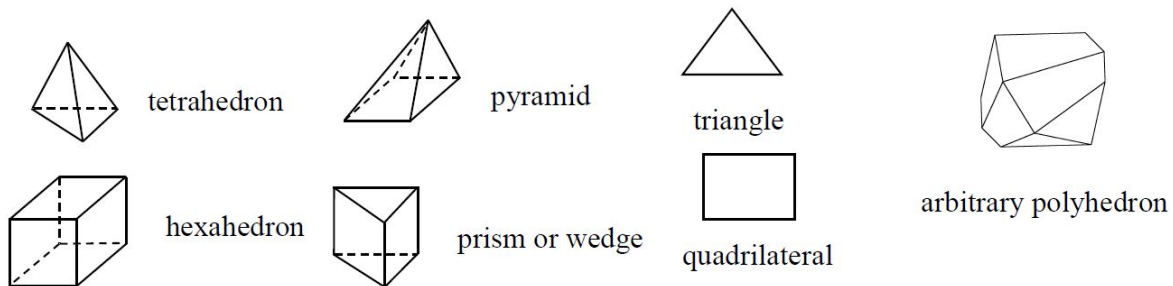

یک مش با سازمان در حالت دوبعدی، (a): فضای فیزیکی گسسته‌شده، (b): فضای محاسباتی [۱]

در شبکه بی‌سازمان سلول‌ها و نقاط شبکه نظم و ترتیب مشخصی ندارند و نقاط یا سلول‌های شبکه را نمی‌توان به صورت مستقیم توسط اندیس‌هایشان مشخص کرد (مثلاً در شکل زیر سلول ۶ در مجاورت سلول ۱۱۹ قرار گرفته است) [۱]. در این شبکه در حالت دوبعدی سلول‌ها مثلثی، چهارضلعی یا چندضلعی و در حالت سه‌بعدی چهاروجهی (Tetrahedron)، منشوری (Prism)، هرمی (Pyramid)، شش‌وجهی (Hexahedron) یا چندوجهی (Polyhedral) هستند [۲].

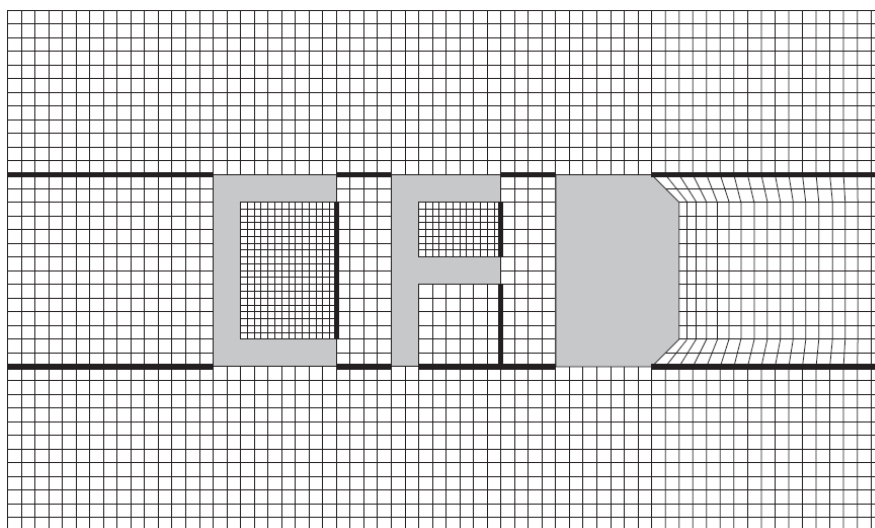
یک مش بی‌سازمان در حالت دوبعدی [۱]

شکل‌های مختلف سلول‌های شبکه [۳]

مزیت اصلی مش باسازمان این است که اندیس‌ها یک فضای خطی و منظم تشکیل می‌دهند و پیدا کردن سلول‌ها و گره‌های مجاور یک سلول (بالا، پایین، چپ و راست) بسیار ساده است. در نتیجه محاسبه گرادیان‌ها و شارهای جریان و مدل‌سازی لایه مرزی در این مش بسیار ساده است. اشکال اصلی این مش هم این است که تولید آن در هندسه‌های پیچیده مشکل است. یک راه برای رفع این مشکل این است که

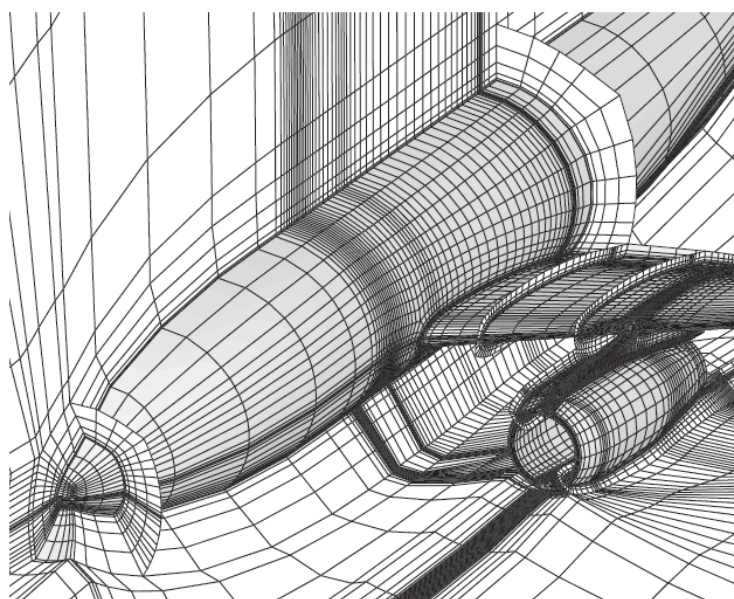
فضای محاسباتی به یک سری بلوک ساده تر که راحت تر مش زده می شوند، تبدیل شود که به آن شبکه Multiblock می گویند. البته یک اشکال شبکه Multiblock معاوضه اطلاعات بین بلوک ها هنگام حل جریان است [۱].

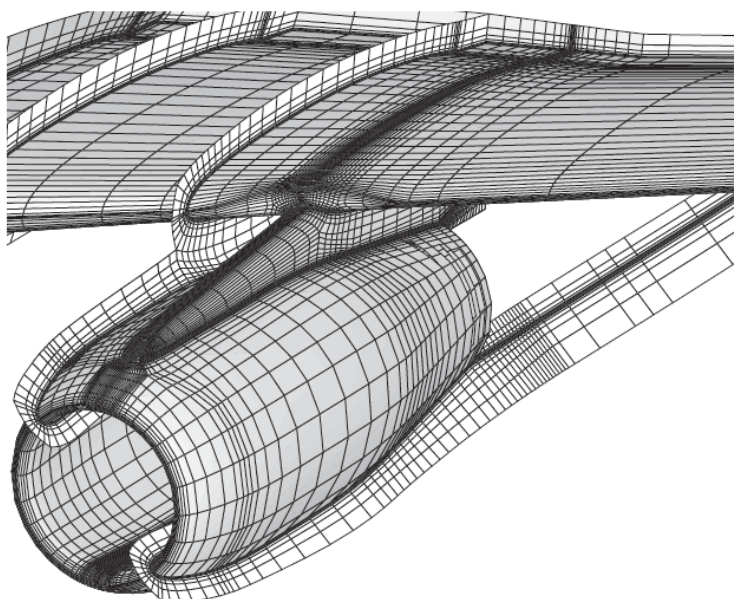
یک مش با سازمان Multiblock حول کلمه CFD، خطوط تیره تر مرزهای بلوک ها را نشان می دهند [۱]

مزیت اصلی مش بی سازمان این است که با استفاده از آن تولید شبکه برای هندسه های پیچیده بسیار راحت تر از مش با سازمان Multiblock است. این مزیت بر پایه این واقعیت است که سلول های مثلثی (در حالت دوبعدی) و چهاروجهی (Tetrahedral) (در حالت سه بعدی) می توانند به صورت خودکار و مستقل از پیچیدگی دامنه تولید شوند. البته نباید از تولید مش با کیفیت غافل شد. برای مدل سازی صحیح لایه مرزی توصیه می شود در حالت دوبعدی از سلول های مستطیلی و در حالت سه بعدی از سلول های منشوری شکل یا شش وجهی در نزدیکی مرزهای جامد استفاده شود. در این حالت مش بی سازمان ترکیبی (Hybrid) خواهد بود، زیرا سلول ها شکل یکسانی ندارند. با وجود این که تولید یک مش بی سازمان ترکیبی برای یک هندسه پیچیده در حالت کلی ساده نیست، ولی زمانی که برای تولید آن صرف می شود معمولاً بسیار کم تر از زمان لازم برای تولید یک مش با سازمان Multiblock است [۱].

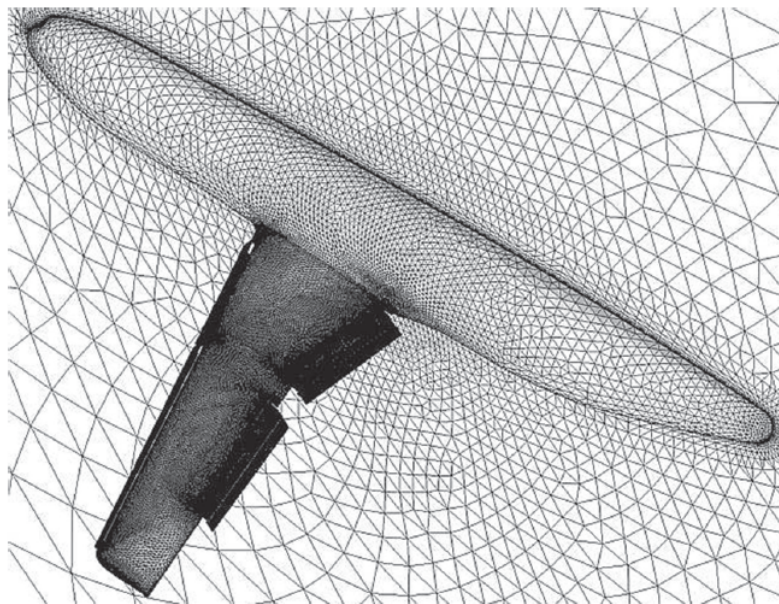
از معایب مش بی‌سازمان می‌توان به ساختار پیچیده ذخیره‌سازی اطلاعات نقاط شبکه و متغیرهای جریان در آن اشاره کرد که می‌تواند هزینه محاسباتی را افزایش دهد. البته مزیت تولید نسبتاً سریع مش در هندسه‌های پیچیده بر این عیب می‌چربد. به همین خاطر است که اکثر نرم‌افزارهای تجاری CFD به این نوع مش تمایل بیشتری دارند [۱].

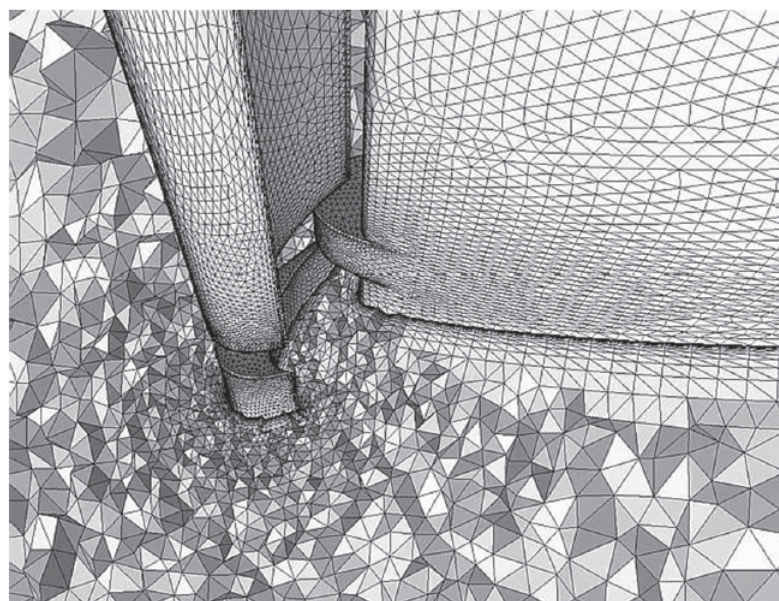
مش باسازمان حول بدنه و بال هواپیما [۱]

مش باسازمان شکل قبلی در اطراف موتور [۱]

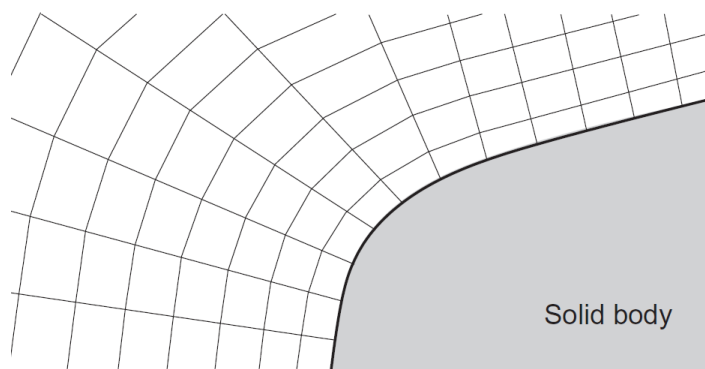
مش بی‌سازمان حول بدنه و بال هواپیما [۱]

مش بی‌سازمان نزدیک بال هواپیما [۱]

۲.۱.۵ مش کارتزین (Cartesian) و مش منطبق بر جسم (Body-fitted)

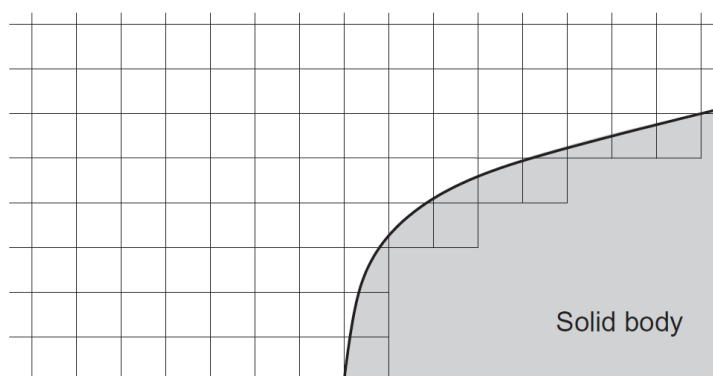
مشی که منطبق و هم‌راستا با مرزهای دامنه حل و جسم باشد، مش منطبق بر جسم نامیده می‌شود [۸].

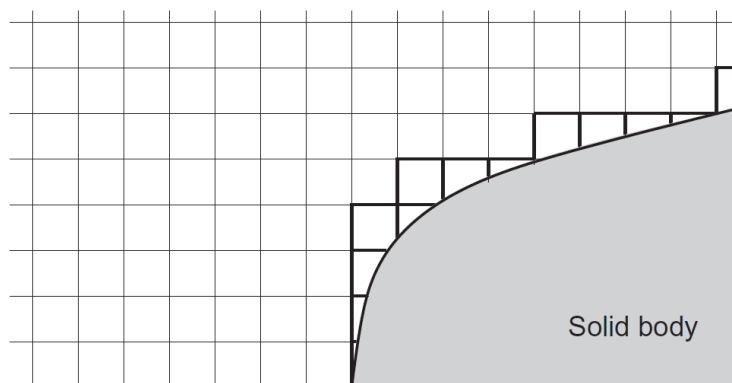
مش منطبق بر جسم دوبعدی [۱]

مزیت اصلی این مش این است که جریان در مجاورت مرزها با دقت بالایی محاسبه می‌شود و عیب اصلی آن این است که برای هندسه‌های واقعی تولید آن مشکل و پیچیده است. در مقابل، مش کارتزین وجود دارد که خطوط شبکه موازی با محورهای مختصات هستند و به‌سادگی تولید می‌شود. مزیت اصلی مش کارتزین این است که محاسبه شارهای جریان در این شبکه بسیار ساده می‌شود. اما همان‌طور که شکل‌های زیر نشان می‌دهد، مدل‌سازی صحیح لبه‌ها و مرزهای دامنه و هندسه در این مش مشکل است. به همین دلیل در حالت کلی استفاده از مش منطبق بر جسم یا ترکیبی از مش کارتزین و مش منطبق بر جسم توصیه می‌شود

[۸].

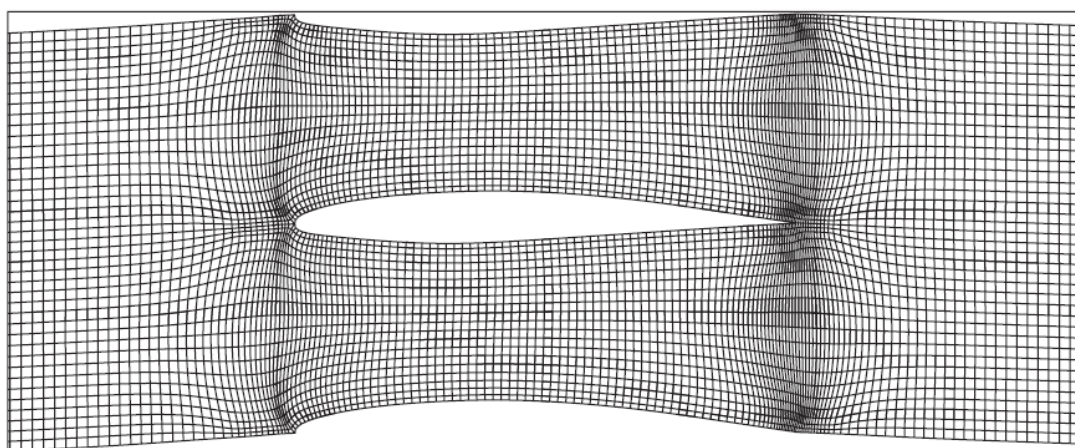

مش کارتزین دوبعدی با مرز غوطه‌ور (Immersed) در مش [۱]

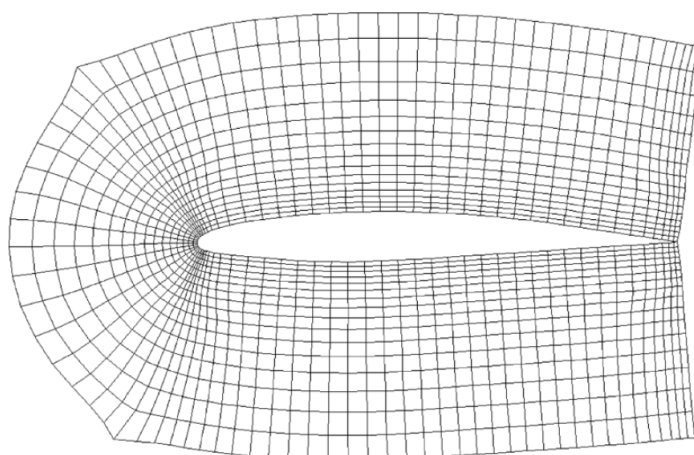

مش کارتیزین دوبعدی با سلول‌های مرزی چندضلعی [۱]

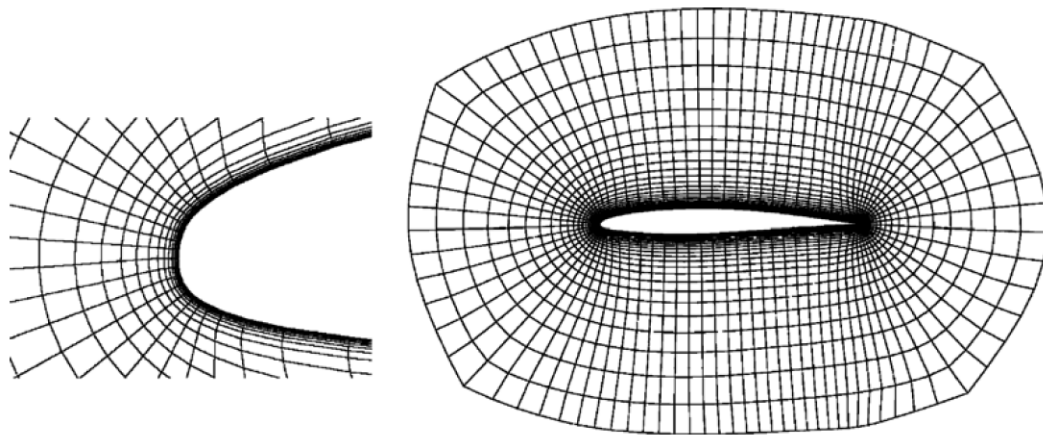
بر اساس ظاهر خطوط مش، مش منطبق بر جسم به H-type، C-type، O-type و I-type تقسیم می‌شود که در شکل‌های زیر نشان داده شده‌اند.

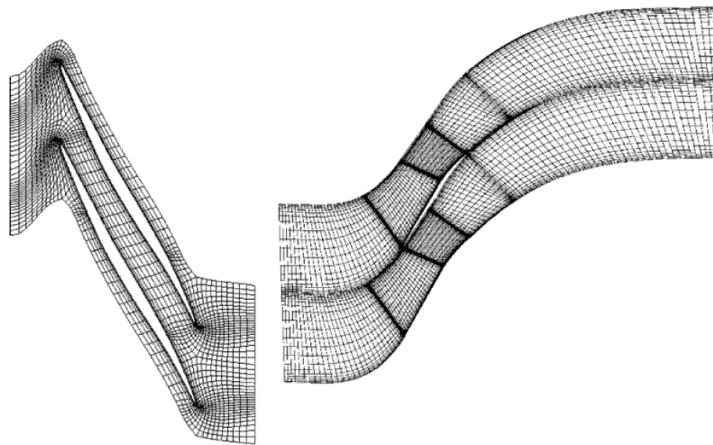
مش با سازمان منطبق بر جسم از نوع H شکل [۲]

مش با سازمان منطبق بر جسم از نوع C شکل [۲]

مش با سازمان منطبق بر جسم از نوع O شکل [۲]

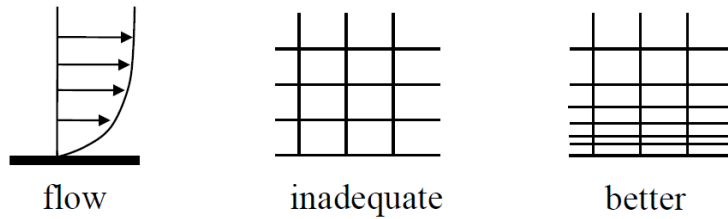

مش با سازمان منطبق بر جسم از نوع I شکل برای پره‌های توربوماشین [۲]

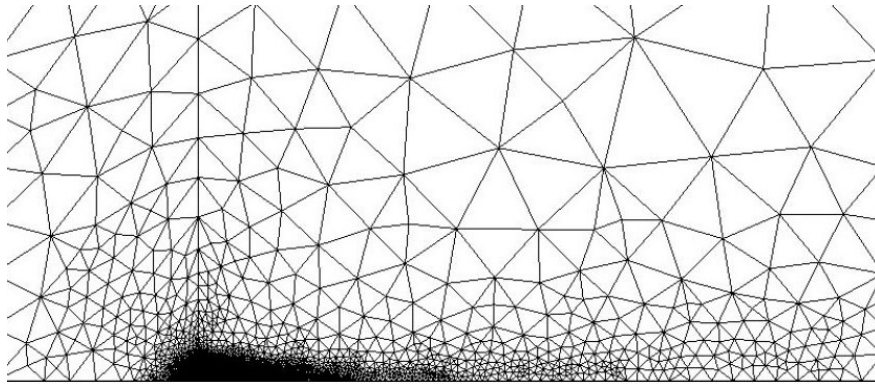
۳.۱.۵ مش یکنواخت (Uniform) و مش غیریکنواخت (Non-uniform)

مش یکنواخت است که اندازه سلول‌های آن در تمام دامنه یکسان و بدون تغییر باشد. معمولاً استفاده از مش غیریکنواخت توصیه می‌شود، زیرا در آن در مکان‌های مورد نیاز می‌توان تراکم سلول‌ها را افزایش داد. سوالی که پیش می‌آید این است که کجا باید تراکم سلول‌ها را بالا برد و اصطلاحاً مش را ریز کرد. پاسخ این است که هر کجا گرادیان (تغییر شدید) وجود داشته باشد. گرادیان دو نوع است، جریانی و هندسی. لبه تیز اجسام مثالی از گرادیان هندسی است که برای مدل‌سازی درست آن لازم است مش اطراف لبه تیز به اندازه

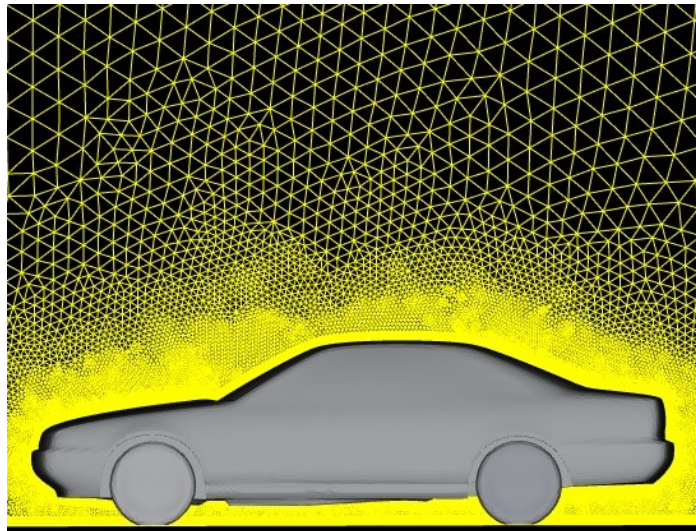
کافی ریز شود. لایه مرزی، امواج ضربه‌ای (Shock Waves) و جدایش جریان هم مثال‌هایی از گردیدان جریانی هستند. در شکل‌های زیر مثال‌هایی از شبکه غیریکنواخت آمده است.

مثالی از شبکه غیریکنواخت برای مدل‌سازی لایه مرزی [۳]

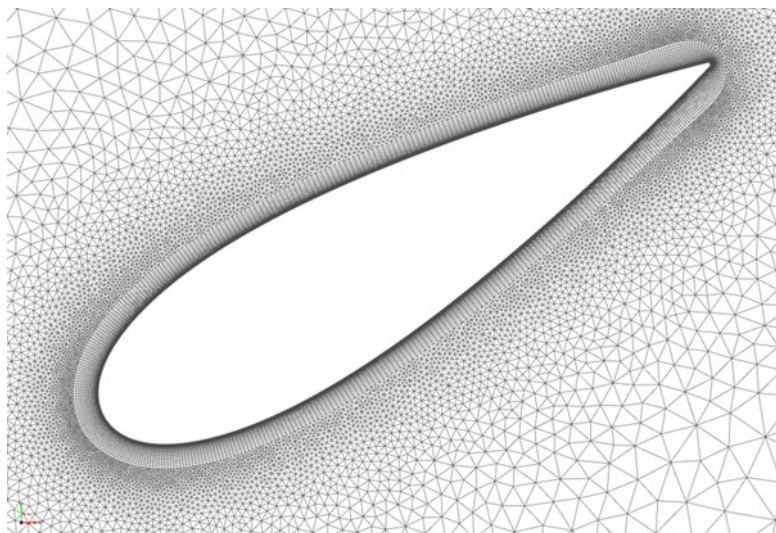

شبکه غیریکنواخت حول یک صفحه تخت

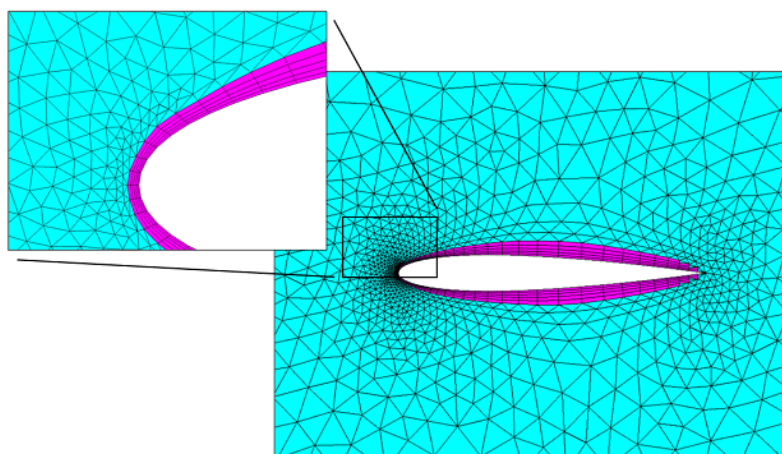

شبکه غیریکنواخت حول یک اتومبیل

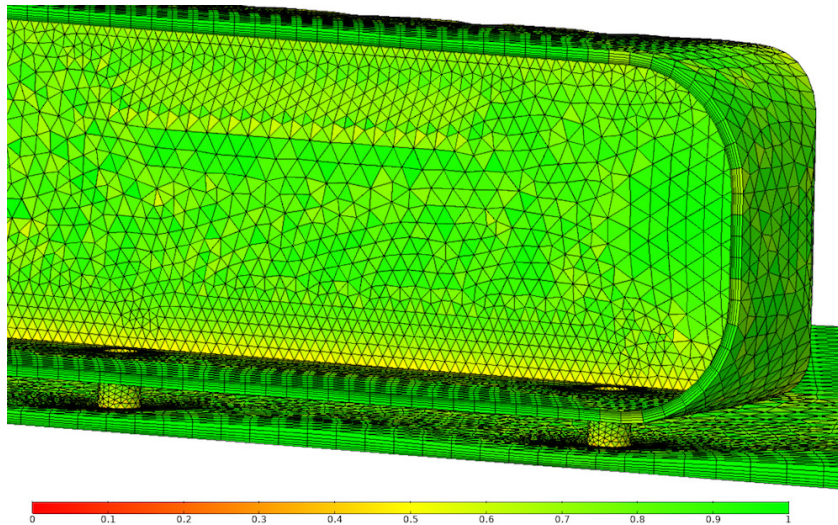
یکی از مهم‌ترین جاهایی که لازم است در آنجا شبکه به اندازه کافی ریز شود، لایه مرزی است. برای این کار می‌توان از مش لایه مرزی (Boundary Layer Mesh) استفاده کرد. در این روش چند لایه سلول ریز که معمولاً با سازمان هستند، روی دیواره‌های جسم در نظر گرفته می‌شود تا گرادیان‌های شدید جریانی موجود در داخل لایه مرزی و خصوصاً در راستای عمود بر آن به درستی محاسبه شوند. خارج از لایه مرزی و دور از سطح جسم، از سلول‌های درشت‌تر استفاده می‌شود. معمولاً سلول‌های موجود در مش لایه مرزی در حالت دوبعدی مستطیلی و در حالت سه‌بعدی منشوری شکل یا شش‌وجهی هستند. در شکل‌های زیر چند نمونه استفاده از مش لایه مرزی نشان داده شده است.

مش لایه مرزی حول ایرفویل، یک مش ترکیبی

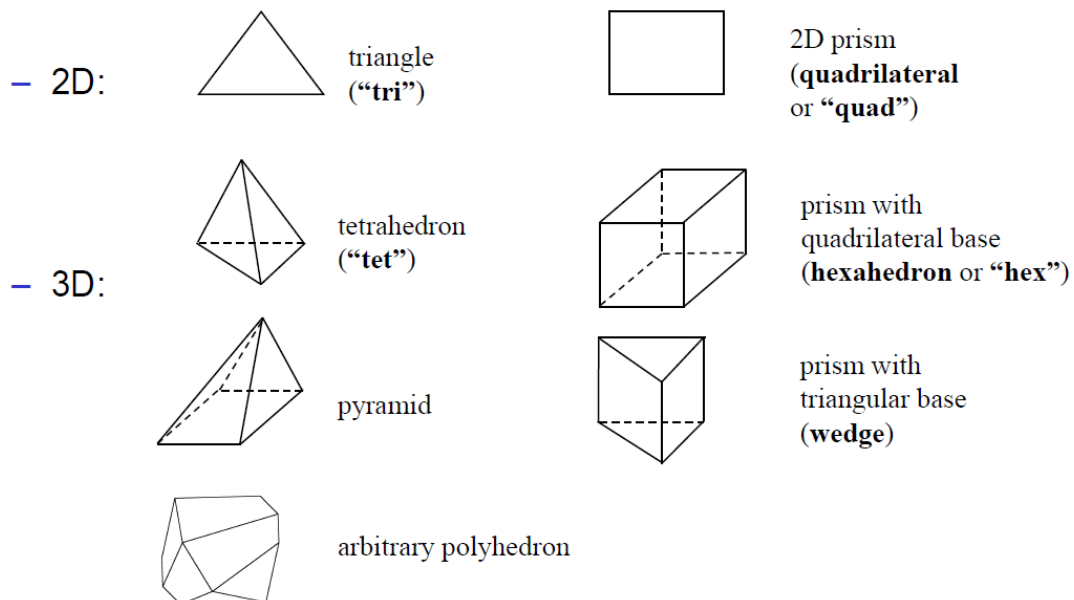
مش لایه مرزی حول ایرفویلی دیگر

مش لایه مرزی در یک مدل سه بعدی

۲.۵ دسته بندی مش بر اساس شکل سلول ها/المان ها

همان طور که در شکل زیر نشان داده شده است، شکل های مختلفی برای سلول ها/المان های شبکه در دسترس است که انتخاب آن ها بستگی به مسئله مورد بررسی و حل گر CFD دارد.

شکل های مختلف سلول های دوبعدی و سه بعدی [۳]

در کدها و نرم افزارهای مختلف بر اساس شکل سلول‌های استفاده شده در مش، اسامی زیر ممکن است برای مش استفاده شود [۳]:

- مش Tri: مشی است دوبعدی که تمام سلول‌های آن مثلثی باشند،
- مش Quad: مشی است دوبعدی که تمام سلول‌های آن چهارضلعی باشند،
- مش Hex: مشی است سه‌بعدی که تمام سلول‌های آن شش‌وجهی باشند،
- مش Tet: مشی است سه‌بعدی که تمام سلول‌های آن چهاروجهی باشند،
- مش Hybrid: مشی است در یکی از حالات زیر:
 - ✓ در حالت دوبعدی سلول‌های آن بخشی مثلثی و بخشی چهارضلعی باشند،
 - ✓ در حالت سه‌بعدی سلول‌های آن هر ترکیبی از سلول‌های چهاروجهی، منشوری (Prism) یا هرمی (Pyramid) باشند،
 - ✓ مش لایه مرزی: در حالت سه‌بعدی در مجاورت دیواره‌ها سلول‌ها منشوری و در سایر نقاط چهاروجهی باشند،
 - ✓ مش Hexcore: در حالت سه‌بعدی در مرکز دامنه سلول‌ها شش‌وجهی و در مجاورت دیواره‌ها از انواع دیگر باشند،
- مش Polyhedral: مشی است سه‌بعدی که سلول‌های آن چندوجهی با شکل دلخواه باشند.

۳.۵ روش‌های تولید شبکه

سه روش برای تولید شبکه وجود دارد که عبارت‌اند از روش جبری، روش حل PDE و روش Conformal Mapping. در روش جبری که به آن روش هندسی هم می‌گویند، شبکه با استفاده از یک سری روابط جبری که ماهیت هندسی دارند، تولید می‌شود. در روش حل PDE یک سری معادله PDE که می‌توانند ماهیت بیضوی، سهموی و یا هذلولوی داشته باشند، حل و بر اساس آن شبکه تولید می‌شود. در روش Conformal

Mapping از انتقال (Transformation) استفاده می‌شود تا دامنه فیزیکی به دامنه محاسباتی تبدیل شود. این روش که در آن از جبر مختلط استفاده می‌شود، محدود به مسائل دوبعدی است.

۴.۵ مراحل تولید شبکه

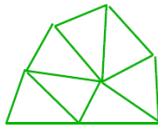
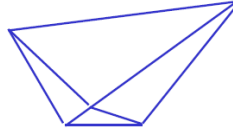
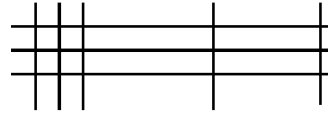
۱. مش سطوح را تولید کن.
۲. کیفیت مش سطوح را بررسی کن. ویژگی‌های یک مش خوب و ابزارهای لازم برای بررسی کیفیت مش در ادامه معرفی خواهند شد.
۳. کیفیت مش سطوح را ارتقا بده و در صورت لزوم آن‌ها را تعمیر کن.
۴. مش حجم را تولید کن.
۵. در صورت لزوم مش را ریزتر کن.
۶. کیفیت مش حجم را بررسی کن.
۷. سلول‌های نامناسب را حذف کن.
۸. مش حجم را ذخیره کن [۳].

۵.۵ معیارهای بررسی کیفیت مش

برای بررسی کیفیت مش سه معیار اصلی وجود دارد که در این قسمت معرفی می‌شوند.

۱.۵.۵ معیار Smoothness

منظور از این معیار تغییر تدریجی اندازه سلول‌ها در تمام جهات است. تغییر شدید در اندازه سلول‌ها علاوه بر کاهش دقت حل می‌تواند باعث واگرایی آن شود.

smooth change
in cell sizesudden change
in cell size — AVOID!

معیار Smoothness [۳]

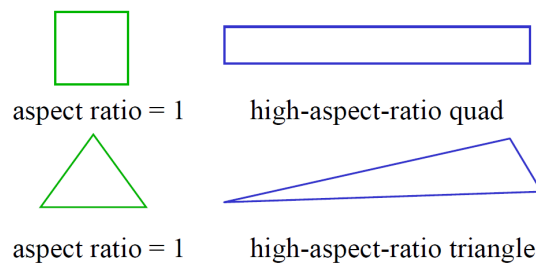
در حالت ایده آل، بیشترین تغییر در فاصله گره‌ها باید کم‌تر از ۲۰ درصد باشد [۳].

$$\frac{\Delta x_{i+1}}{\Delta x_i} \leq 1.2$$

Smoothness ایده آل [۳]

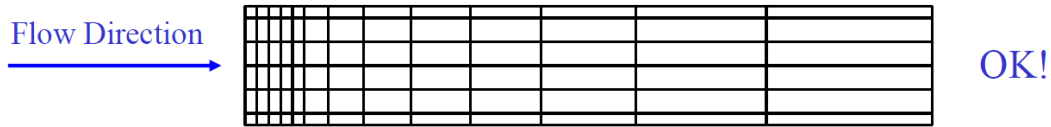
۲.۵.۵ معیار ضریب منظری (Aspect Ratio)

علاوه بر پیوستگی در اندازه سلول‌ها، دو معیار دیگر بر حسب انحراف سلول‌ها از یک سلول ایده آل کارترین تعریف می‌شود که کیفیت مش را نشان می‌دهند. یکی از این معیارها ضریب منظری سلول است که به صورت نسبت بلندترین ضلع سلول به کوتاه‌ترین ضلع آن تعریف می‌شود [۳]. مقدار ایده آل آن ۱ است. مش با ضریب منظری زیاد باعث دقت کم و کند شدن نرخ همگرایی حل می‌شود.

سلول‌های با ضریب منظری زیاد [۳]

استثناا اگر جریان توسعه‌یافته (Fully-developed) و ذاتا یک‌بعدی باشد، سلول‌های quad و hex می‌توانند کشیده شده و دارای ضریب منظری بزرگ‌تر از یک باشند [۳].

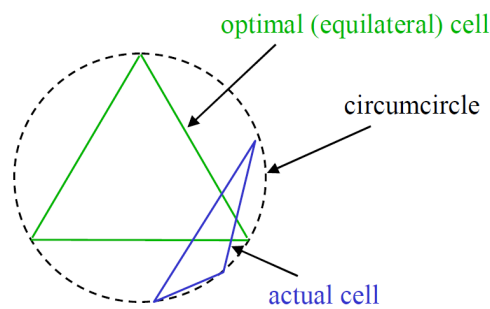

حالت مجاز برای ضریب منطری بزرگتر از ۱ [۳]

۳.۵.۵ معیار Skewness

معیار دیگر برای بررسی کیفیت مش Skewness سلول ها است. دو روش برای تعیین Skewness وجود دارد. روش اول بر اساس حجم سلول ایده آل متساوی الاضلاع است [۳]:

$$Skewness = \frac{\text{optimal cell size} - \text{cell size}}{\text{optimal cell size}}$$

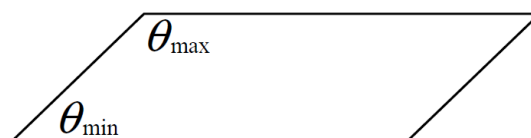

تعریف Skewness بر اساس حجم سلول

این روش فقط برای سلول های مثلثی و چهاروجهی استفاده می شود.

روش دوم بر اساس انحراف زاویه سلول از زاویه یک سلول متعامد است:

$$Skewness \text{ (for a quad)} = \max \left[\frac{\theta_{max} - 90}{90}, \frac{90 - \theta_{min}}{90} \right]$$

تعریف Skewness بر اساس زاویه سلول

این روش برای هر شکلی از سلول قابل استفاده است و همیشه برای سلول‌های منشوری و هرمی استفاده می‌شود.

رابطه اخیر برای سلول quad است. در حالت کلی:

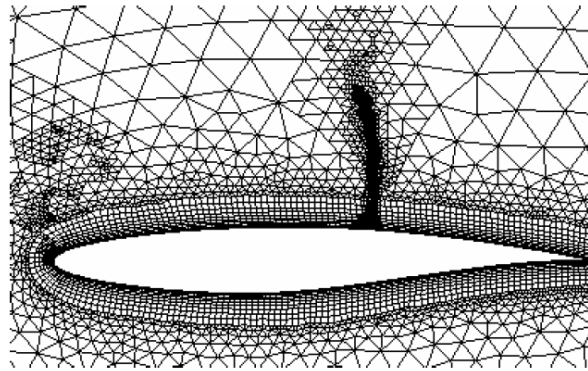
$$Skewness = \max \left[\frac{\theta_{max} - \theta_e}{180 - \theta_e}, \frac{\theta_e - \theta_{min}}{\theta_e} \right]$$

که در آن θ_e برای سلول quad برابر ۹۰ درجه و برای سلول مثلثی ۶۰ درجه است. به این تعریف برای Skewness بعضی اوقات Equiangle Skewness هم می‌گویند. محدوده Skewness بین صفر (بهترین حالت) و ۱ (بدترین حالت) است [۳].

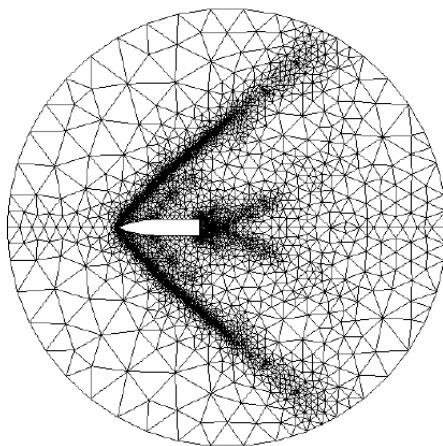
۶.۵ اداپشن شبکه (Grid Adaption)

با توجه به مباحثی که مطرح شد، این گونه به نظر می‌رسد که برای تولید یک شبکه با کیفیت لازم است تعداد سلول‌های شبکه بسیار زیاد و اصطلاحاً مش کاملاً ریز باشد. اگرچه این مطلب درست است، ولی باید توجه کرد که در کنار کیفیت مش باید به زمان و هزینه محاسباتی هم توجه کرد. ممکن است برای یک مش با تعداد سلول زیاد رایانه با سخت‌افزار مناسب موجود نباشد و یا زمان شبیه‌سازی بسیار زیاد و طاقت‌فرسا شود. یکی از راه‌هایی که می‌توان هم مش با کیفیتی داشت و هم تعداد سلول را در حد معقول نگه‌داشت، اداپشن مش است. در این روش ابتدا با استفاده از یک مش نسبتاً درشت یک حل اولیه از مسئله گرفته می‌شود. سپس بر اساس گرادیان‌های جریان در حل اولیه، هر جا گرادیان‌ها از حدی که کاربر تعریف می‌کند، بیش‌تر باشد، مش در آن نقطه ریز یا Adapt می‌شود (Refining). این روش اصطلاحاً Solution-based Grid Adaption نام دارد. با استفاده از این روش، اگر بعد از حل اولیه مشخص شد در ناحیه‌ای گرادیان شدیدی وجود ندارد و مش در آن ناحیه بیش از اندازه ریز شده است، می‌توان مش را در آن نقطه درشت کرد

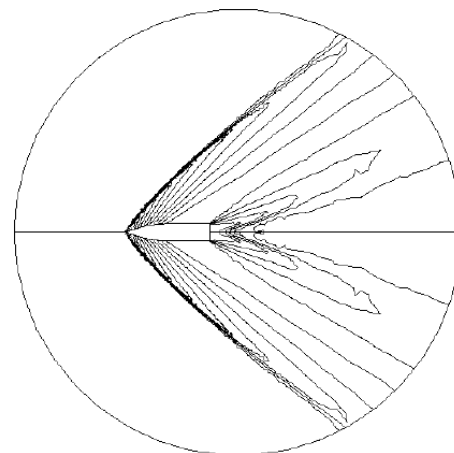
(Coarsening). همچنین ریز یا درشت کردن مش علاوه بر گرادیان‌های جریان می‌تواند بر اساس مقدار کمیت‌ها، در راستای یک مرز و یا در یک ناحیه تعریف شده توسط کاربر باشد.

یک نمونه مش ادابت شده به خاطر حضور موج ضربه‌ای عمودی (Normal Shock Wave) روی ایرفویل

2D planar shell - final grid

2D planar shell - contours of pressure
final grid

نمونه‌ای دیگر از اداپشن مش

۷.۵ ویژگی‌های یک شبکه با کیفیت

بر اساس مطالب ذکر شده در قسمت‌های قبل، در ارتباط با کیفیت مش، پیشنهادهای زیر مطرح می‌شود:

- از ناپیوستگی و پرش در اندازه سلول‌ها به شدت پرهیز شود، زیرا باعث مشکلات جدی در پایداری حل می‌شود. همچنین لازم است تغییر اندازه سلول‌ها در تمام جهات به صورت پیوسته صورت گیرد.
- انحراف سلول‌ها از سلول ایده‌آل حداقل باشد. زاویه بین لبه‌های متوالی سلول نباید از حالت تعامد فاصله زیادی داشته باشد و اصطلاحاً Orthogonality سلول‌ها لازم است زیاد باشد.
- از سلول‌هایی که یک یا چند لبه آن‌ها بسیار کوچک باشد، پرهیز شود. استفاده از این گونه سلول‌ها که ضریب منطری بالایی دارند، فقط در لایه مرزی مجاز است.
- اگر سلول‌ها تورفتگی یا تداخل داشته باشند، منجر به سطح یا حجم منفی می‌شود و مش دیگر قابل استفاده نخواهد بود.
- مش با سلول‌های شش‌وجهی، خصوصاً اگر خطوط شبکه هم‌راستا با جریان باشند، منجر به حل دقیق‌تری می‌شود.
- مش باید به نحوی ریز شده باشد که تمام اتفاقات جریانی داخل میدان حل به درستی شبیه‌سازی شوند.
- در مجاورت دیواره‌ها مش باید به اندازه کافی ریز شود تا لایه مرزی به درستی مدل‌سازی شود. در لایه مرزی استفاده از سلول‌های quad، hex و prism/wedge بر سلول‌های tet، tri و pyramid ارجحیت دارد.
- مقدار Equiangle Skewness را تا جایی که می‌توان باید کم کرد:
 - ✓ برای سلول‌های hex و quad این کمیت نباید بیش‌تر از 0.85 باشد،
 - ✓ برای سلول‌های tri این کمیت نباید بیش‌تر از 0.85 باشد،
 - ✓ برای سلول‌های tet این کمیت نباید بیش‌تر از 0.9 باشد،
- تغییر موضعی در اندازه سلول‌ها را تا جایی که می‌توان باید کم کرد. سلول‌های مجاور نباید نسبت اندازه (Size Ratio) بیش‌تر از 20 درصد داشته باشند.

- جدول زیر می‌تواند راهنمای خوبی برای قضاوت در مورد کیفیت مش بر اساس معیار Skewness باشد [۳]:

Value of Skewness	0-0.25	0.25-0.50	0.50-0.80	0.80-0.95	0.95-0.99	0.99-1.00
Cell Quality	excellent	good	acceptable	poor	sliver	degenerate

احراز شرایط بالا در جریان‌ها و مناطقی که گرادیان شدید وجود دارد، دارای اهمیت بیش‌تری می‌شود [۲].

۸.۵ جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

شبکه باسازمان اگر تولید راحتی داشته باشد، بیش‌ترین دقت را خواهد داشت. در مقابل شبکه بی‌سازمان برای هندسه‌های پیچیده و برای تولید خودکار مش انتخاب بهتری است. سعی شود از ناپیوستگی در اندازه سلول‌ها، سلول‌های با ضریب منطری و Skewness بالا خصوصا در نواحی با گرادیان بالا اجتناب شود. همچنین لازم است شبکه در نواحی دارای گرادیان بالا به‌اندازه کافی ریز شود. استفاده از مش لایه مرزی در مجاورت دیواره‌ها برای مدل‌سازی دقیق لایه مرزی توصیه می‌شود.

هنگامی که جریان در حالت کلی هم‌راستا با مرزهای هندسه است، شبکه باسازمان انتخاب مناسبی است، زیرا یک سری از خطوط شبکه در راستای خطوط جریان خواهند بود. از لحاظ دقت و هزینه محاسباتی، شبکه باسازمان بر شبکه بی‌سازمان ارجحیت دارد. البته تولید شبکه Multiblock باسازمان برای هندسه‌های پیچیده در مقایسه با شبکه بی‌سازمان سخت و زمان‌بر است.

نظرات خود را در مورد این مقاله با ما در میان بگذارید.

منابع و مراجع

- J. Blazek, "Computational Fluid Dynamics: Principles and Applications", 3rd Ed., Elsevier, [۱]
2015.
- C. Hirsch, "Numerical Computation of Internal and External Flows", Elsevier, Vol. 1, 2007. [۲]
- André Bakker, "Applied Computational Fluid Dynamics", a Course at Dartmouth College, [۳]
2002-2006.